# Φως Ιλαρόν

*Μηνιαία Έκδοση της Ενορίας Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνου. Έτος 4ο, φ. 43. Απρίλιος 2016*


## Τι είναι και τι περιέχει η Καινή Διαθήκη

Η *Καινή Διαθήκη* είναι το δεύτερο μέρος της Αγίας Γραφής των χριστιανών, που πρώτο μέρος της έχει την *Παλαιά Διαθήκη*.

Για την *Παλαιά Διαθήκη* μιλήσαμε στα δύο προηγούμενα τεύχη της έκδοσής μας. Σε αυτό το τεύχος, Θεού θέλοντος, θα πούμε λίγα λόγια για την *Καινή Διαθήκη*.

### Η σημασία της ονομασίας «Καινή Διαθήκη»

Στην πραγματικότητα, παλαιά και καινή διαθήκη ονομάζονται οι υποσχέσεις του Θεού προς τους ανθρώπους για τη σχέση Του με αυτούς. Η Παλαιά Διαθήκη είναι η υπόσχεση του Θεού προς τον αρχαίο λαό των Εβραίων (Ισραήλ), ότι, όσο παραμένουν πιστοί σε Αυτόν, θα τους ευλογεί και θα τους προστατεύει, καθώς και ότι θα στείλει το Μεσσία (το Χριστό), που θα είναι ο αιώνιος σωτήρας και βασιλιάς του λαού του Θεού.

Η Καινή (=καινούργια) Διαθήκη είναι η διαβεβαίωση του Θεού στην ανθρωπότητα, σε όλους τους λαούς της γης, ότι ο Μεσσίας ήρθε και είναι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ, και η υπόσχεσή Του ότι όλοι όσοι θα ζήσουν σύμφωνα με τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού θα κληρονομήσουν τη βασιλεία των ουρανών, δηλαδή τον παράδεισο.

Οι υποσχέσεις αυτές ονομάζονται διαθήκες, όπως εξηγεί ο απόστολος Παύλος στην *προς Εβραίους επιστολή* (που βρίσκεται μέσα στο βιβλίο που λέμε *Καινή Διαθήκη*), **επειδή κάθε διαθήκη ισχύει με το θάνατο εκείνου που τη συνέταξε, και η διαθήκη του Θεού,** με την οποία κάνει τους ανθρώπους κληρονόμους της βασιλείας Του, **ισχύει μετά το θάνατο του Ιησού Χριστού**, που είναι ο Υιός του Θεού και Θεός, το ένα από τα τρία πρόσωπα της τριαδικής Θεότητας, της Αγίας Τριάδας (δείτε σχετικά στην *προς Εβραίους επιστολή*, κεφ. 19, στίχοι 16-17).

Η Παλαιά Διαθήκη δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η προετοιμασία των ανθρώπων για την Καινή Διαθήκη. Όπως η Καινή Διαθήκη (δηλαδή η υπόσχεση του Θεού προς τους ανθρώπους για την κληρονομιά της βασιλείας των ουρανών) επισφραγίστηκε με το αίμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, το οποίο χύθηκε στο σταυρό και βρίσκεται επίσης στο ποτήριο της θείας μετάληψης, έτσι και η Παλαιά Διαθήκη επισφραγιζόταν με το αίμα των ζώων, που θυσίαζαν οι Εβραίοι κατά τη λατρεία του αληθινού Θεού στο αρχαίο Ισραήλ. Οι θυσίες ζώων ήταν συνηθισμένη πρακτική λατρείας σε όλες τις θρησκείες. Μόνο που οι ειδωλολατρικές θρησκείες, αυτά τα ζώα τα πρόσφεραν στους «θεούς» (και πολλές φορές θυσίαζαν και ανθρώπους!), ενώ στην Παλαιά Διαθήκη οι θυσίες ανθρώπων απαγορεύονται και οι θυσίες των ζώων προσφέρονται για τη συγχώρηση των αμαρτιών των ανθρώπων, είναι δηλαδή συμβολισμός (προτύπωση) της θυσίας του αναμενόμενου Μεσσία, του Χριστού, που θα έσωζε τους ανθρώπους με τη δική Του θυσία, το θάνατό Του.

Μόνο που (όπως εξηγεί ο απόστολος Παύλος) το αίμα των ζώων δεν εξαφανίζει τις αμαρτίες και δεν τελειοποιεί τον άνθρωπο. Αυτό το κάνει μόνο το άγιο αίμα του Ιησού Χριστού (*προς Εβραίους επιστολή*, κεφάλαια 9 και 10).

Ο όρος «καινή διαθήκη» είναι παρμένος από την Αγία Γραφή. Στην Παλαιά Διαθήκη ο Θεός, μέσω του προφήτη Ιερεμία, λέει: «ιδού, έρχονται ημέρες, κατά τις οποίες θα συντάξω για το λαό των Ιουδαίων μια νέα διαθήκη» (στο αρχαίο: *διαθήκην καινήν*) «…θα δώσω νόμους στο μυαλό τους και θα τους γράψω στην καρδιά τους· και θα είμαι ο Θεός τους και εκείνοι θα είναι ο λαός μου· όλοι θα με γνωρίζουν και εγώ θα συγχωρήσω τις αμαρτίες τους» (*βιβλίο του Ιερεμία*, στην Π.Δ., κεφ. 38, στίχ. 31-34). Η νέα αυτή διαθήκη βεβαίως δεν απευθύνεται μόνο στους Ιουδαίους (τους Εβραίους), αλλά στο συμβολικό «νέο Ισραήλ», σε όλη την ανθρωπότητα, που είναι προσκα-